

Romániai Keresztyén Baptista Gyülekezetek Uniója

ÁLLHATATOSAN KITARTANI AZ ÚR ÚTJÁN!

Imahét - 2021

Ki választana el minket Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver? Amint meg van írva: „Teérted gyilkolnak minket nap mint nap, annyira becsülnek, mint vágójuhokat.” De mindezekben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket. Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket Isten szeretetétől, amely megjelent Krisztus Jézusban, a mi Urunkban (Róma 8,35-39).

A romániai baptista gyülekezetekben az idei imahét alkalmával az *Úr útján való állhatatos kitartásért* fogunk imádkozni. Az a célunk, hogy bátorítsuk a gyülekezeteket és a hívőket, hogy tartsunk ki mindvégig az Istennel való járásban, függetlenül attól, hogy milyenek az életkörülményeink, vagy milyen akadályokba ütközünk. Pál apostol a következő kérdésfeltevéssel mutat rá az Ur Jézussal való kapcsolatunk mélységére és az abból fakadó erőre:

Ki választana el minket Krisztus szeretetétől? Nyomorúság, vagy szorongattatás, vagy üldözés, vagy éhezés, vagy mezítelenség, vagy veszedelem, vagy fegyver? (Róma 8,35).

Szétszakíthatja-e valaki vagy valami az Istennel való közösségünket, megállíthat-e bennünket a vele való járásunkban? Megállíthat-e bennünket valaki vagy valami a mennyei hazába vezető utunkon, ahol Isten, a mi Atyánk vár ránk?

Pál apostol leveléből láthatjuk, hogy az apostoli korban is többféle nehézséggel szembesültek a hívők: nyomorúsággal, szorongattatással, üldöztetéssel, veszélyekkel, vértanúsággal. Ezek a nehézségek napjainkban is jelen vannak a hívők életében: a covid-19 vírussal való fertőzés, vagy a fertőzéstől való félelem, betegség, szenvedés, elszakadni szereteteinktől, munkahely elvesztése, anyagi nélkülözés, családon belüli nézeteltérések vagy támadások családon kívüli személyek részéről, kísértések, csalódások, az első szeretet elhidegülése, a gyülekezeti közösségtől való elszakadás, az internet által felkínált sikamlós ajánlatok vagy az ördög nyílt támadásai a hitünk aláásására. E próbálkozások által a Sátán megállíthatja a hit útján való haladásunkat, amint arra Jakab apostol is felhívja figyelmünket:

„*Szeretteim, miközben teljes igyekezettel azon fáradoztam, hogy közös üdvösségünkről írjak nektek, szükségesnek láttam, hogy ezt az intést megírjam: küzdjetek a hitért, amely egyszer s mindenkorra a szentekre bízott*” (Júdás 3).

Ebben a hitharcban a gonosz azzal kísért némelyeket, hogy térjenek le a keskeny útról, mert az nem elég vonzó számukra. Másokat bizonyos tanítások által azzal kísért, hogy az Úr útját görbévé tegyék, vagy a keskeny utat kiszélesítsék. Például valakiket azzal csap be, hogy a Szentírásba foglalt isteni kinyilatkoztatás kánonja nem elegendő, és további kijelentésekre van szükség: tehát hozzá kell adni valamit a Szentíráshoz. Mások hamis tanok áldozataivá válnak, és nem fogadják el a Szentírás elégséges voltát, végső tekintélyét és tévedhetetlenségét. Némelyek tovább lépnek tévelygésükben és kipellengérezik azokat a bibliai tanításokat, amelyek elítélik a bűnt és világi viselkedésmódot, és arra a következtetésre jutnak, hogy a Biblia bizonyos könyvei tévedéseket tartalmaznak és félre kell tenni őket.

A hit útjától eltévelyedettekkel ellentétben, Pál apostol két dolgot említ az Úr igazi követőiről, akik állhatatosan kitartanak a keskeny úton.

Az első állítás: a Róma 8,37-es vers szerint, a győzelmet Jézus Krisztus biztosítja számunkra: „*De mindezekkel szemben diadalmaskodunk az által, aki szeret minket.*” Ugyanezt mondja a Filippi 4,13 versben is: „*Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem.*”

A második állítás: Pál meggyőződött a római keresztyének állhatatos kitartásáról, akik készek akár az életükkel fizetni a hitükért. „*Mert meg vagyok győződve, hogy sem halál, sem élet, sem angyalok, sem fejedelmek, sem jelenvalók, sem eljövendők, sem hatalmak, sem magasság, sem mélység, sem semmiféle más teremtmény nem választhat el minket az Isten szeretetétől, amely megjelent Jézus Krisztusban, a mi Urunkban*” (Róma 8,38-39).

Annak tudatában, hogy az Úr útján nekünk is kísértésekkel, próbákkal, szenvedéssel, üldöztetéssel, vagy akár a vértanúsággal kell szembenéznünk, ezen az imahéten kérnünk kell az Urat, hogy tanítsa meg nekünk az állhatatos kitartás leckéjét. Kérjük az áldását, és hogy az Ige és a Szentlélek hatalma által segítsen gyakorolnunk a szentek állhatatosságát az élet minden körülményei között, egészen addig, amíg hazaérkezünk az Úr dicsőségébe.

Vasárnap – állhatatos kitartás a személyes hitéletben.

„Mindenkör örüljétek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra” (1Thessz 5,16-18).

A Szentírásból azt tanuljuk, hogy aki Jézus Krisztusban hisz, üdvösséget, bűnbocsánatot nyer, Istennek gyermekévé válik, és személyes kapcsolatba kerül a mennyei Atyával. *„Akik pedig befogadták, azokat felhatalmazta arra, hogy Isten gyermekeivé legyenek; mindazokat, akik hisznek az ő nevében” (János 1,12).*

Ez a személyes kapcsolat Isten Igéjének olvasása és az imádság által jön létre. Amikor a Szentírást olvassuk, Isten szól hozzánk. Az Úr Jézus ezt mondja: *„Bizony, bizony, mondom néktek: aki hallja az én ígémet, és hisz abban, aki elküldött engem, annak örök élete van; sőt ítéletre sem megy, hanem átment a halálból az életbe” (János 5,24).* Pál apostol arról biztosít minket, hogy *„a teljes Írás Istentől ihletett” (2Tim 3,16).* Következésképp, valahányszor a Bibliát olvassuk vagy hallgatjuk a hirdetett ígét, mindig Isten szól hozzánk. Másfelől abban a kegyelemen is részesültünk, hogy imádság által mi is megszólíthatjuk Istent: *„Hangosan kiáltok az Úrhoz, és ő meghallgat szent hegyén” (Zsolt 3,4).*

Isten arra hívja az ő gyermekeit, hogy tartsanak ki állhatatosan az Atyával való közösségben az Ige és az imádkozás által. A Biblia szerint a hívő ember *„az Úr törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal” (Zsolt 1,2).* A Szentírás arra is felszólít minket, hogy *„szüntelenül imádkozzunk” (1Thessz 5,17).* Ezek az igék bemutatják, hogy kiváltságunk, de ugyanakkor felelősségünk is állhatatosan keresni az Istennel való kapcsolatot.

A Szentírás figyelmeztet bennünket, hogy éberren vigyázzunk, mert a Sátán célja, hogy megszakítsa az Istennel való kapcsolatunkat, ahogyan az Édenkertben is cselekedett az első emberpárral. A lelkünk ellensége jól tudja, hogy ha elszakadunk Istentől, áldások és oltalom nélkül maradunk (Ézsaiás 59,1-2).

Milyen eszközöket használ a Sátán? Az egyik legravaszabb és leghatékonyabb módszere a fontossági sorrendek összezavarása. Annyira elfoglaltak vagyunk a mulandó dolgokkal, hogy nem marad időnk a fontosra, mint például a Biblia naponkénti olvasására, a személyes imaéletre és böjtölésre. Mivel túlságosan elfoglaltak vagyunk, ezeket egyáltalán nem gyakoroljuk, vagy csak mechanikusan gyakoroljuk a lelkiismeretünk megnyugtatóására. Egy olyan embernek, akinek tévesek a prioritásai, van ideje a lényegtelen dolgokra, de elhanyagolja a fontosokat. Más szóval: van időm a teremtett dolgokra, de nincs időm a Teremtőre. Az Úr Jézus ezt mondja a János 5,39-ben: *„Ti azért kutatjátok az Írásokat, mert azt gondoljátok, hogy azokban van az örök életetek”.*

Függetlenül a földi körülményektől, az időbeosztásban a mennyei Atyával való kapcsolatnak kell kerülnie az első helyre. A Szentírás számtalan helyen hangsúlyozza ennek fontosságát, mint pl. a Jelenések könyve: „*Boldog, aki felolvassa, és boldogok, akik hallgatják ezeket a prófétai igéket, és megtartják azt, ami meg van írva bennük: mert az idő közel van*” (Jelenések 1,3). A Jelenések könyve a hit útján állhatatosan kitartó gyülekezet képével fejeződik be, akik a kísértések és szenvedésteli próbák ellenére győzedelmesen elérték a célt. „*A Lélek és a menyasszony így szól: »Jöjj!« Aki csak hallja, az is mondja: »Jöjj!« Aki szomjazik, jöjjön! Aki akarja, vegye az élet vizét ingyen! ... Így szól az, aki ezekről bizonysgot tesz: »Bizony, hamar eljövök«. Ámen. Jöjj, Uram Jézus!* (Jelenések 22,17; 22,20).

Mivel tudjuk, hogy az idő közel van, fontos állhatatosan kitartanunk az Úrral való közösségben – Isten igéje és az imádság által (1Thessz 5,17). Hozzuk az Úr elé személyes életünket hálaadó és közbenjáró imádságokkal és kérésekkel.

Hálaadás

- Adjunk hálát az Úrnak, hogy már megváltott és gyermeke vagyok;
- Köszönjük meg a Szentírást, hogy van saját Bibliánk;
- Köszönjük meg a lehetőséget, hogy személyes kapcsolatunk lehet az Úrral.

Közbenjárás

- Imádkozzunk a hívőkért, hogy legyen személyes kapcsolatuk a mennyei Atyával, olvassák naponta a Bibliát és legyen rendszeres imaéletük;
- Imádkozzunk a megfáradtakért, akiknek az Istennel való kapcsolatuk válságban van, hogy visszatérjenek az első szeretethez;
- Imádkozzunk azokért, akiknek megszakadt az Istennel való kapcsolatuk, hogy részesüljenek a megtérés és helyreállítás kegyelmében.

Kérés

- Imádkozzunk, hogy országunk minden lakosának legyen saját Bibliája;
- Imádkozzunk, hogy a nem hívők is részesüljenek a megváltás kegyelmében;
- Imádkozzunk, hogy Isten változtassa meg a családjainkban és a környezetünkben élő, megkeményedett szívű embereket;
- Imádkozzunk lelki ébredésért, hogy az emberek térjenek Istenhez és higgyenek az Úr Jézusban!

Hétfő – állhatatos kitartás a családi életben

„Most azért az Urat féljétek, és őt szolgáljátok tökéletesen és igazán. Távolítsátok el azokat az isteneket, amelyeket atyáitok szolgáltak a folyamon túl, meg Egyiptomban, és az Urat szolgáljátok! De ha nem tetszik nektek, hogy az Urat szolgáljátok, válasszátok ki még ma, hogy kit akartok szolgálni: akár azokat az isteneket, akiket atyáitok szolgáltak a folyamon túl, akár az emóriak isteneit, akiknek a földjén laktok. De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!” (Józsué 24,14-15).

A család intézményét Isten alkotta és áldotta meg. A legbensőségesebb és legszebb emberi kapcsolatainkat családban éljük meg; az a hely ahol a gyermekek születnek és felnőnek, ahol a jellemük kialakul. Az Isten által alkotott és megáldott család egy férfi és egy nő szövetsége alapján jön létre, akik együtt élnek, mint házastársak Isten és az emberek színe előtt, egészen addig, amíg a halál elválasztja őket (1Móz 2,23-24). Istennek a tervét, mely szerint a házastársaknak mindvégig állhatatosan ki kell tartaniuk egymás mellett, az Úr Jézus a következőképpen fejezi ki: *„amit tehát az Isten egybekötött, ember el ne válassza!”* (Márk 10,9).

Tudatában vagyunk azonban, hogy egy olyan időszakban élünk, amikor a családot minden irányból támadják. A Sátán tönkre akarja tenni a családokat, és ehhez különféle módszereket használ. Némely családot belső válságokkal, feszültségekkel, nézeteltérésekkel támad – amelyeket ő maga hoz létre és táplál. Más családokat a válás teszi tönkre, amikor a Sátán által becsapott házastársak lábbal tiporják a házasság szövetségét. A covid-19 vírus miatti válsághelyzet csak kihangsúlyozta a családokban jelenlevő feszültségeket, és a statisztikák szerint a válások száma megkétszereződött.

A Sátánnak egy másik taktikája – ami szégyen egy önmagát keresztyének valló nemzet számára –, az ideológiai hadviselés a bibliai családmódel tönkretételére, az azonos nemű személyek élettársi vagy házastársi kapcsolatának törvényesítése által. A nemzetközi és belföldi szervezetek harca, hogy bevezessék ezt az ideológiát az iskolai tanításba, tulajdonképpen a Sátán támadása a családok ellen, különösképpen a gyermekek és fiatalok ellen.

Egy ilyen időszakban, amikor a nemzedékünk a pogányság felé tart, nekünk, Isten gyermekeinek imádkoznunk kell állhatatos kitartásért a családi élet területén. Imádkozzunk, hogy a Józsué példája alapján, mi is elmondhassuk: *„én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!”* (Józsué 24,15). Ahhoz, hogy kitartsunk és győzedelmeskedjünk, mint Józsué, szükségünk van mennyei erőre és segítségre. Ezért jöjjünk az Úr elé hálaadó, közbenjáró imádságokkal és kérésekkel a családi élet területén való állhatatos kitartásért – amint arra a Szentírás tanít bennünket.

Hálaadás

- Adjunk hálát a család intézményéért, amelyet Isten alkotott;
- mindenkiért, aki védelmezi és támogatja az Isten által alkotott családmódellet;
- a családi oltárokért;
- azokért a családtagokért, akik üdvösséget nyertek;
- családunk minden tagjéért.

Közbenjárás

- Imádkozzunk a családunk egységéért;
- békéért és mennyei egyetértését a válságokkal küzdő családokban;
- hogy családunk minden tagja üdvösségre jusson;
- azokért a családokért, ahol az oltárok leomlottak.

Kérés

- Imádkozzunk Isten jelenléteért minden családban;
- a szenvedélyek és bűnök rabságában élők szabadulásáért;
- lelki ébredését azokban a családokban, ahol nincsenek családi oltárok;
- hogy az Úr oltalmazzon meg minden családot.

Kedd – állhatatos kitartás a gyülekezetben

„Mily kedvesek a te hajlékaid, ó Seregek Ura! Sóvárog, sőt eleped a lelkem az ÚR udvarai után. Testem és lelkem ujjongva kiált az élő Istenhez. Még a veréb is talál házat, és a fecske is fészket, ahova fiókáit helyezi oltáraidnál, Seregek Ura, királyom és Istenem! Boldogok, akik házában laknak, szüntelenül dicsérhetnek téged!” (Zsolt 84,2-5)

Az Isten által alkotott gyülekezet, az Úr Jézus áldozata és a Szentlélek munkája révén a hitnek, reménységnek és szeretetnek közössége. Ennek a közösségnek a helyi megnyilvánulásához tartozik, egy adott helységben vagy térségben élő minden hívő – akik az Úr Jézus váltságában való hit által őszinte megtéréssel üdvösségre jutottak, a Szentlélek által újonnan születtek és bemerítkeztek az Úr parancsára. Mindezek a keresztyének rendszeresen találkoznak, hogy Istent imádják, egymást építsék a hitben, segítsék a szükségben levőket, felkészüljenek a misszióra és evangelizálásra. Közösen tanulmányozzák a Szentírást, imádkoznak, úrvacsorát vesznek, gyakorolják a testvéri közösséget, közbenjárnak a bűnben elveszettek üdvösségéért.

A Szentírás azonban figyelmeztet bennünket a Sátán terveire, aki kívülről és belülről jövő támadások által le akarja rombolni az Úr gyülekezetét. Az ördög módszerei közé tartozik: a gyülekezet lejáratása a kívülállók szemében, hogy ne érezzék annak vonzását, illetve a tagok hűségének és állhatatosságának gyengítése, hogy eltávolítsa őket.

Még ha nehéz idöket is élünk, Isten arra hívja gyermekeit, hogy állhatatosan tartsunk ki az Úr népe mellett, és együtt örvendezzünk a zsoltárossal: *„Örülök, ha ezt mondják nekem: Az Úr házába megyünk!”* (Zsolt 122,1). A Zsidókhoz írt levél továbbá kihangsúlyozza, hogy szükséges kitartanunk a hittestvéreinkkel való közösségben: *„saját gyülekezetünket ne hagyjuk el, ahogyan egyesek szokták, hanem bátorítsuk egymást; annyival is inkább, mivel látjátok, hogy közeledik az a nap”* (Zsidók 10,25).

Igaz, hogy ebben az időszakban a világjárvány miatti szabályok korlátozzák az Isten imádata és a közösség gyakorlása céljából való gyülekezésünket. Mégis Isten arra hív bennünket, hogy a Szentlélek irányítása alatt, felelősségteljesen és a körülmények figyelembe vételével, hűségesen tartsunk ki a gyülekezetünk mellett, miközben mindkét parancsot szem előtt tartjuk: Egyfelől, hogy *„ne hagyjuk el a gyülekezetünket”* (Zsidók 10,25), másfelől hogy *„engedelmeskedjünk a felettes hatalmaknak”* (Róma 13,1). Ennek a két parancsolatnak a figyelembevételével kell állhatatosan kitartanunk az Úr gyülekezete mellett – de ugyanakkor felelősségteljesen, kelőképpen megvizsgálva az adott helyzetet, hogy ne tegyünk ki másokat a megbetegedés veszélyének. A testvéreim iránti szeretetből nem megyek el a gyülekezetbe, ha a Sars-cov2 vírus megfertőzött, de ha egészségi állapotom engedi, nem maradok otthon érdektelenül. Igen, teljes felelősséggel viselni fogom a maszkot, betartom a távolságtartási szabályokat,

használom a fertőtlenítőszereket, de nem mondok le a hittestvéreimmel való közösség kiváltságáról, az Atya, a Fiú és a Szentlélek jelenlétében. A testvéri közösségben való állhatatos kitartással hozzájárulok a gyülekezet egységéhez és az emberek előtti bizonyágtételéhez. Az Úr Jézus így imádkozott a tanítványai egységéért: „*hogy mindnyájan egyek legyenek úgy, ahogyan te, Atyám, énbennem, és én tebenned, hogy ők is bennünk legyenek, hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél el engem*” (János 17,21).

Mivel tudatában vagyunk annak, hogy az Úr a testvéri közösség melletti állhatatos kitartásra hívott minket, de tudatában vagyunk a Sátán támadásainak is, az Úr elé jövünk hálaadó, közbenjáró imádságainkkal és kéréseinkkel.

Hálaadás

- Adjunk hálát a gyülekezetért, ahova tartozunk;
- a hittestvéreinkért;
- a gyülekezet hozzátartozóiért
- a lehetőségért, hogy a jelen helyzetben is elmehetünk az Úr házába.

Közbenjárás

- Imádkozzunk a hívőkért, hogy erősek maradjanak a hitben;
- Úr útján megfáradtakért, hogy megerősödjenek és visszatérjenek az első szeretethez;
- az elesettek újbóli megtéréséért, hogy Isten adjon nekik erőt visszatérni a testvéri közösséghez;
- hogy a gyülekezet szép bizonyágtétele hozzájáruljon ahhoz, hogy az emberek Jézus Krisztushoz térjenek.

Kérés

- Imádkozzunk a gyülekezet hozzátartozóinak megtéréséért;
- azoknak a testvéreknek helyreállításáért, akik már nem látogatják a gyülekezetet, vagy csak nagyon ritkán járnak;
- az Úr adjon üdvösséget azoknak a barátoknak, akik eljárnak az Úr házába.

Szerda – állhatatos kitartás a szolgálatban

„Kérve kérlek az Isten és a Krisztus Jézus színe előtt, aki ítélni fog élőket és holtakat; az ő eljövetelére és országára kérlek: hirdesd az igét, állj elő vele, akár alkalmas, akár alkalmatlan az idő, feddj, ints, biztass teljes türelemmel és tanítással. Mert lesz idő, amikor az egészséges tanítást nem viselik el, hanem saját kívánságaik szerint gyűjtenek maguknak tanítókat, mert viszket a fülük. Az igazságtól elfordítják a fülüket, de a mondákhöz odafordulnak. Te azonban légy józan mindenben, a bajokat szenvedd el, végezd az evangélista munkáját, töltsd be szolgálatodat. Mert én nemsokára feláldoztatom, és elérkezett az én elköltözésem ideje. Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltétem nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését”
(2Tim 4,1-8).

Pál apostol itt arról ír, hogy az ige szolgálata fontos helyet foglal a Szentírásban. Istennek a szolgálója az Urától kapja a megbízatását. Pál apostol azt mondja a korinthusiaknak, hogy azokra, akik az evangéliumot hirdetik, úgy tekintenek, mint Krisztus szolgálóira (1Kor 4,1). Ezért fontos feltenni a kérdést, hogyan tekintenek ránk az emberek napjainkban? Meglátják vajon bennünk Krisztus szolgáját, az életvitelünkön és szolgálatunkon keresztül?

A Krisztus valódi szolgálója mindig tudja, hogy ki az Úr és ki a szolga. Elfogadja, hogy Ura teljes mértékben rendelkezzen az élete és szolgálata minden területe felett. Pál apostol a következő szavakkal írja le a szolgálatában való teljes mértékű odaszánását: *„megharcoltam”, „elvégeztem”, „megtartottam”*. A szolgálatában az Úr iránti engedelmesség vezérelte. A római százados ezt az igazságot a következőképpen fejezte ki: *„Uram, nem vagyok méltó arra, hogy hajlékomba jöjj, hanem csak egy szót szólj, és meggyógyul a szolgálóm. Mert én is hatalom alatt álló ember vagyok, és nekem is vannak alárendelt katonáim. Mondom az egyiknek: Menj el! - és elmegy, a másikkal: Jöjj ide! - és idejön, vagy szólok a szolgálómnak: tedd meg ezt! - és megteszi”* (Máté 8,8-9).

Az igazi szolga megérti, hogy Istennek szolgálni megtiszteltetés, kiváltság, de ugyanakkor nagy felelősség is. Az Úr Jézus rámutatott arra, hogy valójában minden ember szolgál egy bizonyos úrnak: *„Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti: nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak”* (Máté 6,24).

Ha senki sem szolgálhat két úrnak, fontos hogy mindenki tudatában legyen, hogy kinek a szolgálatában áll. Egy szolgáló a kettős élete megtévesztheti az embereket, de nem tévesztheti meg az Urat. *„Istent nem lehet megcsúfolni.”* (Galata 6,7) Ezért, ha Isten az életem Ura, akkor teljes szívemmel és teljes erőmmel az Ő szolgálatában állok.

Egészen 2020 márciusáig, amikor bevezették a járvány miatti korlátozásokat, a szolgálataink nagyon sokrétűek voltak: evangélizálások hallgatókkal teli termekben, missziós utak énekkarokkal vagy más zenei csoportokkal, programgazdag istentiszteletek, gyermek- és ifjúsági találkozók, táborozások, stb. A jelenlegi korlátozások miatt az ilyenféle szolgálatok többsége nem lehetséges. Ezért jogosan tesszük fel a kérdést: vajon a jelen helyzetben megszűnt a szolgálat felelőssége? Valószínűleg helyesebb a következő kérdésfeltétel: hogyan kell folytatnunk a szolgálatot ebben az időszakban?

A jó és hű szolga kitart a szolgálatában, függetlenül a körülményektől. Tudja, hogy Isten megfizeti őt a szolgálataért. Pál apostol ezt a következőképpen fejezi ki: *„Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltétetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.”* (2Tim 4,7-8).

Ennek a bibliai igazságnak a tudatában, az Úr színe elé jövünk hálaadó, közbenjáró imádságokkal és kérésekkel:

Hálaadás

- Adjunk hálát Istennek a kiváltságért és megtiszteltetésért, hogy szolgálhatunk neki;
- azokért, akiknek az életében a szolgálat az első helyen áll;
- azokért, akik állhatatosan kitartanak a szolgálatban: az ige hirdetése, imádság, éneklés, gyermekekkel és fiatalokkal való bibliatanulmányozás, hétköznapi bibliatanulmányozás és imacsoportok, személyes evangelizáció, misszió, betegek látogatása, segítése, stb.;
- azokért, akik megértették milyen módon szolgálhatnak a jelen időszakban.

Közbenjárás

- Imádkozzunk, hogy a szolgáltevők megértsék a rájuk bízott felelősséget;
- a szolgáltevők teljes mértékű odaszánásáért;
- hogy a szolgálatunkat a Szentlélek vezérelje.

Kérés

- Imádkozzunk, hogy Istennek minden gyermeke valódi szolgáltevővé váljon;
- azokért, akik elhagyták vagy kompromitálták Isten munkáját, hogy megtérjenek, és új felismerésre jussanak;
- a szolgálatban megfáradtak megerősödéséért és helyreállásáért;
- hogy az aratás Ura küldjön munkásokat az aratásba, a fiatalabb nemzedékből is.

Csütörtök – állhatatos kitartás a másokért való közbenjárásban

„Azután ezt a példázatot mondta: Egy embernek volt egy fügefája a szőlőjében, és kiment, hogy gyümölcsöt keressen rajta, de nem talált. Azt mondta erre a vincellérnek: Íme, három éve, hogy idejárok gyümölcsöt keresni ezen a fügefán, de nem találok. Vágd ki, miért foglalja a földet hiába? De az így válaszolt neki: Uram, hagyd meg még ebben az évben, míg körülásom és megrágyázom, hátha terem jövőre, ha pedig nem, akkor vágd ki” (Lukács 13,6-9).

A 2021-es esztendő lehet Isten kegyelmének az éve, az emberek üdvössége szempontjából. Nekünk, embereknek sokféle szükségünk van. Ezek közül az egyik, hogy egészségesek legyünk – ami főleg azokra érvényes, akik súlyosan betegek, vagy megfertőződtek a covid-19 vírussal és a testükben szenvednek.

Van azonban egy nagyobb szenvedés is annál, amit a betegség vagy a szükség okoznak: ez pedig a bűn által okozott szenvedés. A bűn a földi életre is hatással van, de az örökkévalóságra is. Ezért minden embernek a legnagyobb szüksége az, hogy üdvösségre jusson. A családjában is vannak személyek, akiknek üdvösségre van szükségük. Vannak rokonok, szomszédok, barátok, iskolatársak, munkatársak, akiknek szükségük van az Úr Jézus Krisztusra, hogy életük Ura és Megváltója legyen. A társadalom, amelyben élünk, keresztyénnek vallja magát, de amint Ézsaiás próféta mondta a múltban Izrael népéről, ugyanez érvényes napjainkban is: *„ez a nép csak szájával közeledik hozzám, és ajkával dicsőít engem, de szíve távol van tőlem, istenfélelme pedig csupán betanult emberi parancsolat” (Ézsaiás 29,13).*

Ebből az igeverséből azt értjük, hogy nemcsak a megromlott emberek között, hanem a vallásos emberek között is sokaknak nincs üdvössége. Lehet, hogy bizonyos személyek üdvösségéért hosszú idő óta imádkozunk, és még nem látjuk a választ. Fontos, hogy ne hagyjuk abba, hanem állhatatosan tartsunk ki az imádkozásban, ameddig Isten meg nem látogatja őket.

Hit által várjuk azt a napot, amikor ők is elfogadják az Úr Jézust életük Urának és Megváltójának és megvallják Őt a bemeztítés által. Láthatjuk Ábrahám példáját is, akinek Isten válaszolt a Lótért mondott közbenjáró imádságára. *„De amikor Isten elpusztította annak a környéknek a városait, nem feledkezett meg Isten Ábrahámról, és kivezette Lót a pusztulásból, amikor elpusztította azokat a városokat, ahol Lót lakott.” (1Móz 19,29).*

Ábrahám közbenjáró imádságának példájára, és a terméketlen fügefafa példája alapján jöjjünk az Úr színe elé hálaadó, közbenjáró imádságokkal és kérésekkel.

Hálaadás

- Adjunk hálát mindazokért, akik közbenjárnak Isten színe előtt az embertársaik üdvössége érdekében;
- azokért, akik a böjt és imádság által üdvösségre jutottak;
- azokért, akik eljárnak velünk együtt a gyülekezetbe, de még nincs üdvösségük.

Közbenjárás

- Imádkozzunk kitartásért a nem hívő személyekért való közbenjáró imádságban;
- azokért a testvéreket, akik készek az eljövendő 2021-es évben közbenjárni Isten színe előtt legalább egy személy megtéréséért;
- hogy azok, akik a közbenjáró imádkozást végzik, megerősödnek a hitben.

Kérés

- Imádkozzunk, hogy a családtagjaink üdvösséget nyerjenek;
- hogy rokonaink, barátaink, szomszédjaink, munka- vagy iskolatársaink üdvösségre jussanak;
- hogy az Úr változtassa meg az ellenszegülők és gúnyolódók szívét;
- országunk vezetőinek üdvösségéért.

Péntek – állhatatos kitartás az evangélizációban, misszióban és tanítványképzésben

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek; és íme, én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig” (Máté 28,19-20).

A Romániai Keresztyén Baptista Vallásfelekezet, Kolozsváron 2019. május 24-25-én megtartott kongresszusának témája: *Együtt Krisztusban a misszióért*. Isten gyermekeinek az Atyjuk országának kiterjesztése a legfontosabb törekvése, vagyis emberek üdvössége. Az Úr Jézus parancsa a Máté 28,19 versben: *„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében”*.

A megbízatás, amit az Úr Jézus a tanítványainak és általuk minden hívő keresztyénnek adott, felszólító módban áll: *„menjetek”, „tegyetek tanítvánnyá”, „merítsétek be”, „tanítsátok”*. Ez itt nem egy óhaj vagy javaslat, amit vagy figyelembe veszünk vagy nem – hanem egy parancs, amit teljesítenünk kell. Ez Istennek a terve az emberek üdvössége érdekében. Szükséges kitartóan engedelmeskednünk Neki az evangélizációban, misszióban, tanítványképzésben.

A missziót a családunk nem hívő tagjaival, rokonainkkal, szomszédjainkkal, barátainkkal, iskolatársainkkal, munkatársainkkal kell elkezdünk. Ha Isten megengedi, hogy belépünk a 2021-es évbe, imádkozzunk és böjtöljünk kitartóan, hogy a bizonyágtételünk által a körülöttünk élő emberek elfogadják Jézus Krisztust életük Urának és Megváltójának. Imádkozzunk, hogy Pál apostolhoz hasonlóan, bennünk is éljen a vágy, hogy a mieink üdvösségre jussanak: *„nagy az én szomorúságom, és szüntelen fájdalom gyötri a szívemet. Mert azt kívánom, hogy inkább én magam legyek átok alatt, Krisztustól elszakítva, testvéreim, az én test szerinti rokonaim helyett”* (Róma 9,2-3).

Amikor az Úr Jézus Krisztusról beszélünk a nem hívőknek, a legmegfelelőbb a Szentírásban található evangélizációs bibliarészekből idéznünk, amihez hozzáadhatjuk a saját megtérésünk bizonyágtételét, ahogyan Pál apostol is tette az Apostolok cselekedetei 22,1-21 és 26,1-29 versekben. A személyes bizonyágtételnek különös hatalma van, ha ezt alátámasztja a megváltozott életvitelünk is. Mindezt az Úr Jézus megváltó ereje végzi a Szentlélek által. Legyünk azonban mindig meggyőződve arról, hogy az üdvösség kegyelme az Úrtól származik. Mi csupán eszközök vagyunk, akiket Ő kiválaszt, hogy a munkáját véghezvigye. Pál apostol erről így ír: *„Tehát Krisztusért*

járva követségben, mintha Isten kérne általunk: Krisztusért kérünk, béküljete meg az Istennel!” (2Kor 5,20).

Ennek a bibliai igazságnak tudatában jöjjünk az Úr elé hálaadó, közbenjáró imádságokkal és kérésekkel:

Hálaadás

- Adjunk hálát azokért a családtagokért, rokonokért, barátokért, szomszédokért, iskolatársakért, munkatársakért, akik üdvösséget nyertek;
- azokért a testvérekért a gyülekezetünkben, akiknek szívügyük az emberek üdvössége;
- a gyülekezetünkhöz tartozó, és az országunkban és az egész világon szolgáló misszionáriusokért.

Közbenjárás

- Imádkozzunk állhatatos kitartásért az imádságban és az evangélium hirdetésében, hogy az emberek üdvösségre jussanak;
- hogy minden baptista hívő lelkes emberhalásszá váljon (Lukács 5,10);
- új lehetőségekért, hogy a nem hívő embereknek bemutathassuk az Úr Jézus Krisztust.

Kérés

- Imádkozzunk, hogy Isten uralma terjedjen országunkban;
- az egész családunk üdvösségéért;
- az országos és helyi politikai és közigazgatási vezetők üdvösségéért;
- azoknak az üdvösségéért a romániai intézményekből, akik jelenleg az evangélium ellenségei.

Szombat – állhatatos kitartás a szolgálattevők támogatásában

„Antiókiában, az ottani gyülekezetben volt néhány próféta és tanító: Barnabás és Simeon, akit Nigernak is hívtak, cirénei Lucius és Manaén, aki Heródes negyedes fejedelemmel együtt nevelkedett, valamint Saul. Egyszer, amikor ezek az Úrnak szolgáltak és böjtöltek, ezt mondta a Szentlélek: Válasszátok ki nekem Barnabást és Sault arra a munkára, amelyre elhívtam őket. Akkor böjtölés, imádkozás és kézzrátétel után elbocsátották őket.” (ApCsel 13,1-3).

Isten szolgájának lenni különleges kegyelem. A szolgálattevő elhívása belső meggyőződés, a Szentlélek vezetése és a gyülekezet megerősítése alapján jön létre. Ha ezek a lépések megtörténtek, úgy ahogyan Saul és Barnabás esetében is, az Úr megtisztel minket azzal, hogy munkatársainak nevez (1Kor 3,9). Ennek a munkatársi viszonynak fontos része a szolgálattevők felismerése, növekedése, elküldése és támogatása. Lukács evangélista lejegyzti az Úr szavait: *„Az aratnivaló sok, de a munkás kevés, kérjétek tehát az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába”* (Lukács 10,2).

Hogy megértsük a helyünket és szerepünket, mint Isten munkatársai, fontos megfigyelnünk négy alapvető igazságot, amelyeket az Úr kihangsúlyoz:

- az aratnivaló sok – több milliárd ember, akiknek nincs üdvössége;
- a munkás kevés – ez nem egy olyan foglalkozás, amelyre a világ szempontjából sokan törekednek;
- szükség van az imádságainkra – amint John Wesley hangsúlyozta: „Isten minden munkáját az imádságainkra válaszképpen cselekszi”.
- az Úrnak van hatalma az aratnivaló és az aratók felett is – ezért hozzá irányítjuk imádságainkat.

Vajon miért kevés a munkás? Imádkoztál-e kitartóan a lelki munkások következő nemzedékéért? Gondolkodtál-e azon, hogy lehetnél te is egyike azoknak a lelki munkásoknak, akiket a Szentlélek az Isten munkájában használ? Mikor mondtad el utoljára a következő imát: Uram segíts, hogy megismerjem akaratomat!

Az Isten elhívásával szembesülve, lehet, hogy némelyek leértékelik a lelki munkás státuszát, mások halogatják válaszádat, ismét másokat elbátortalanítanak a szolgálat nehézségei. Azok között, akik a Bibliában válaszoltak Isten hívására, kiemelkedik Ézsaiás példája, aki Isten kérdésére ezt válaszolta: *„Itt vagyok, engem küldj!”* (Ézsaiás 6,8).

Másfelől azoknak, akik válaszoltak Isten hívására, szükségük van támogatókra, akik böjtöléssel, imádságokkal, anyagilag támogatják őket. De bátorításra is szükségünk van, mivel a Sátán felhasznál bizonyos embereket, hogy elbátortalanítsa őket. Szükséges

tehát, hogy ebben a szellemi harcban, ami a lelki munkások elhívását, életét és szolgálatát magába foglalja, állhatatosan kitartsunk a böjtben, imádságban, bátorításban, adakozásban. Ennek a felelősségnek és elhívásnak tudatában, jöjjünk az Úr elé hálaadó, közbenjáró imádságokkal és kérésekkel:

Hálaadás

- Adjunk halát azokért, akik válaszoltak Isten szolgálatra való elhívására;
- azokért, akik feddhetetlenül, odaszánt étellel, buzgósággal és lelkesedéssel szolgálnak az Úrnak;
- azokért, akik böjtöléssel, imádsággal, bátorítással és adakozással támogatják a lelki munkásokat.

Közbenjárás

- Imádkozunk kitartásért a szolgálatban;
- azoknak az állhatatos kitartásáért, akik a lelki munkásokat támogatják;
- az elfáradt és meglankad lelki munkások megújulásáért.

Kérés

- Imádkozzunk, hogy Isten hívjon el újabb lelkimunkás-nemzedéket;
- hogy Isten nyisson újabb kapukat az evangélizáció és misszió számára;
- hogy Isten áldja meg azokat a testvéreket, akik böjtöléssel, imádsággal, bátorítással és adakozással támogatják a lelki munkásokat.

Vasárnap - állhatatos kitartás az adakozásban

Én, az Úr, nem változtam meg, de ti is Jákób fiai maradtatok! Atyáitok idejétől fogva eltértetek rendelkezéseimtől, nem tartottátok meg azokat. Térjete meg hozzám, és én is hozzátok térek! - mondja a Seregek Ura. De ti ezt kérdezitek: Miből térjünk meg? Becsaphatja-e az ember az Istent? Ti mégis be akartok csapni engem! Ezt kérdezitek: Mivel akarunk becsapni? - A tizeddel és a felajánlásokkal! Átok sújt benneteket, az egész népet, mert be akartok csapni engem! Hozzátok be a raktárba az egész tizedet, hadd legyen eleség a házamban, és így tegyetek próbára engem - mondja a Seregek Ura. Meglátjátok, hogy megnyitom az ég csatornáit, és bőséges áldást árasztok rátok (Malakiás 3,6-10).

Sok keresztyén számára az adakozás érzékeny téma. Kerülik azoknak a bibliai részeknek a tanulmányozását, melyek az adakozásról beszélnek, de magát az adakozást vagy a tized beadását is. A Szentírás tanításának fényében elmondhatjuk, hogy az adakozás minden hívő kötelessége. Van, aki úgy érvel, hogy az adakozás és a tized egy őszövétségi gyakorlat, amely a törvényhez kötődik, de mi a kegyelem időszakában élünk. Az Úr Jézus Krisztus rávilágít erre kérdésre a következőkben: *„Jaj nektek, képmutató írástudók és farizeusok, mert tizedet adtok a mentából, a kaporból és a köményből, de elhagytátok mindazt, ami a törvényben ezeknél fontosabb: az igazságos ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget; pedig ezeket kellene cselekedni, és azokat sem elhagyni” (Máté 23,23).*

A farizeusokkal és írástudókkal való vitájában, az Úr Jézus Krisztus világosan kimondja, hogy bár szükség van a igazság, irgalmasság és hűség gyakorlására, a tizedet sem szabad elhagyni. Azok számára, akik a tizedet a törvénnyel hozzák összefüggésbe, fontos rámutatni, hogy a Biblia a tizedet sok idővel azelőtt említi, mielőtt Isten törvényt adott volna népének (1Mózes 14,20).

Az adakozás nem egy opcionális gyakorlat, hanem minden keresztyénnek kötelessége. Amint azt a Példabeszédek könyve is hangsúlyozza, az adakozás egyrészt isteni parancs, másrészt pedig egy olyan cselekedet, amely által Istent tiszteljük: *„Tiszteld az Urat vagyonedből és egész jövedelmed legjavából” (Példabeszédek 3,9).*

Az első szempont, amit figyelembe kell vennünk, hogy aki teljes szívvel adakozik, Isten dicsőíti általa. Pál apostol szintén az adakozás és az Isten dicsőítése közötti összefüggésről beszél, amikor a korinthusi gyülekezetnek ír, a szükségben levő szentek számára adományokat gyűjtő Titusszal kapcsolatosan: *„Sőt ezenkívül a gyülekezetek kiválasztották őt útítársunknak is ebben az adománygyűjtésben, amelyben szolgálunk, magának az Úrnak a dicsőségére és a mi készségünk megmutatására” (2Kor 8,19).* Ugyanerről az igazságról beszél a következő fejezetben is: *„Mert e szolgálat eredményességéért dicsőítik majd az Istent, azért az engedelmisségért, amellyel Krisztus*

evangéliumáról vallást tesznek, és azért a jószívűségetekért, amely irántunk és mindenki iránt megnyilvánul” (2Kor 9,13).

Másodsorban az adakozással a gyülekezet szolgálatát támogatjuk. A gyülekezet sokféle szolgálatot végez. Többek között a következő területeken van szükség anyagi támogatásra: lelki munkások, missziómunkások, teológiai iskolák a lelki szolgálat felkészítésére, szükségben lévő emberek, a gyülekezet épületének fenntartása, számlák kifizetése, stb. Mivel hitelvi okokból a baptista gyülekezetek nem fogadnak el anyagi támogatást az állam részéről, a hívők adakozása az egyedüli bevételi forrás az evangélium szolgálatának fenntartására. Isten igéje ezt mondja: *„Hozzátok be a raktárba az egész tizedet, hadd legyen eleség a házamban, és így tegyetek próbára engem - mondja a Seregek Ura. Meglátjátok, hogy megnyitom az ég csatornáit, és bőséges áldást árasztok rátok” (Malakiás 3,10).*

Míg nagyon sokan csak a szavaikkal tisztelik Istent, az igaz hívők a cselekedeteikkel tisztelik őt.

Harmadsorban az adakozás az isteni áldás forrása is lehet. Van egy mondás, amely szerint: *„az adakozás sohasem tesz szegénnyé”*. A Szentírás ettől sokkal mélyebben nyilatkozik: *„A jóságos tekintetű ember áldott lesz, mert ad kenyereből a nincstelennek” (Példabeszédek 22,9).*

Tehát az Istent dicsérő adakozást, amely hozzájárul az evangélium előrehaladásához, és amely által az adakozó személy áldást nyer, a következők jellemzik:

- öröm: *„bőséges az ő örömük” (2Kor 8,2), „a jókedvű adakozót szereti az Isten” (2Kor 9,7);*
- nagylelkűség: *„szegénységükből a tisztaszívűség gazdagsága lett” (2Kor 8,2);*
- önkéntesség: *„önként adakoztak” (2Kor 8,3);*
- nem kényszerűségből: *„nem pedig mint kényszerű adomány” (2Kor 9,5);*
- jókedvvel: *„ne kedvetlenül” (2Kor 9,7).*

Az igaz szeretet az adakozókészségben nyilvánul meg. Isten is ilyen módon mutatta meg a szeretetét: *„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta” (János 3,16).* Van egy mondás, amely szemlélteti ezt az igazságot: *„lehet adakozni szeretet nélkül, de nem lehet szeretni adakozás nélkül”*.

Mint akik részesültünk Isten különleges szeretetében, melyet azáltal mutatott be, hogy ideadta egyszülött fiát értünk, és vele együtt nekünk ajándékozott mindent (Róma 8,32), jöjjünk az Úr elé hálaadó, közbenjáró imádsággal és kérésekkel. Kérjük az Urat, hogy segítsen állhatatos kitartással gyakorolnunk az adakozó szeretetet, Isten

dicsőségére, az evangélium terjedése érdekében, és hogy Isten megáldhassa azokat, akik jókedvvel adakoznak.

Hálaadás

- Adjunk hálát azokért a testvéreket, akik jó szívvel adakoznak;
- azokért, akik bár nem tagjai a gyülekezetnek, mégis az adakozásukkal hozzájárulnak a gyülekezet szolgálatához;
- azokért, akik folytatják az adakozást, akkor is ha a jövedelmük csökkent;
- azért a szép szolgálatért, amelyet gyülekezeteink végeznek.

Közbenjárás

- Imádkozunk az adakozásban való állhatatos kitartásunkért a körülményektől függetlenül;
- hogy Isten áldja meg és jutalmazza meg az adakozókat;
- azokért, akik elvesztették a munkahelyüket és anyagilag segítséget szünek.

Kérés

- Imádkozunk, hogy Isten vizsgálja meg és állítsa helyre azokat, akik nem tisztelik Öt anyagi javaikkal;
- azoknak az üdvösségéért, akik támogatják a lelki munkát, de még nem adták át a szívüket az Úrnak;
- az Úr segítse és bátorítsa özvegyeket és árvákat.

Következtetés

A hitben való állhatatos kitartásról szóló bibliai tanítás segít megérteni a különbséget az igaz hívők között, és azok között, akik csak egyfajta kegyességet gyakorolnak. A Jelenések könyvében az Úr a gyülekezeteknek szóló üzenetében különféle kifejezésekkel szólít fel az állhatatos kitartásra: „*Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját.*” (Jelenések 2,10). „*Aki győz, és megtartja mindvégig az én cselekedeteimet, annak hatalmat adok a népek felett*” (Jelenések 2:26). Az Zsidókhoz írt levélben ezt olvassuk: „*Ne veszítétek el tehát bizalmatokat, amelynek nagy jutalma van. Mert állhatatosságra van szükségetek, hogy Isten akaratát cselekedjétek, és így beteljesüljön rajtatok az ígéret: »Mert még egy igen-igen kevés idő, és aki eljövendő, eljön, és nem késik. Az én igaz emberem pedig hitből fog élni, és ha meghátrál, nem gyönyörködik benne a lelkem.« De mi nem a meghátrálás emberei vagyunk, hogy elveszünk, hanem a hitéi, hogy életet nyerjünk*” (Zsidók 10,35-39).

Egy olyan időben, amikor némelyek meghátrálnak és ellankadnak, a hitünk arra az ígéretre épül, hogy „*aki elkezdte bennetek a jó munkát, elvégzi Krisztus Jézus napjára.*” (Filippi 1,6). Ugyanakkor imádkozunk, hogy Isten hatalma által, aki megőriz minket a kegyelemben, mindvégig kitartsunk a hitben: a személyes életünkben, a családi kapcsolatainkban, a gyülekezetünkkel való kapcsolatban, a szolgálatban, a nem hívőkért való közbenjárásban, az evangelizációban, a misszióban, a tanítványságban, a lelki munkások támogatásában és az adakozásban. Imádkozunk, hogy a 2021-es év legyen az irgalmasság éve számunkra. „*Annak pedig, aki megőrizhet titeket a botlástól, és dicsősége elé állíthat feddhetetlenségben, ujjongó örömmel: az egyedül üdvözítő Istennek a mi Urunk Jézus Krisztus által: dicsőség, fenség, erő és hatalom öröktől fogva, most és mindörökké. Ámen*” (Júdás 24-25).

Az Úr Jézus szeretetével köszöntünk minden kedves testvérünket.

Kívánunk Istentől megáldott Új Esztendőt, a hit útján való állhatatos kitartással!

Paul Negruț,
oktatásért felelős alelnök

Mihai Micula
pasztorációs alelnök